

รายการอ้างอิง

1. สถาบันวิจัยพลังงานและภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. การศึกษาทดลองมันสำปะหลังเป็นเชื้อเพลิงด้วยระบบเผาไหม้สมบูรณ์. กรุงเทพมหานคร: 2528.
2. สุวรรณ แสงเพชร. การผลิตพลังงานไฟฟ้าจากแก๊วมันสำปะหลัง. ใน การบรรยายพิเศษของ IEEE Thailand Section ร่วมกับศูนย์เชี่ยวชาญพิเศษเทคโนโลยีไฟฟ้ากำลัง. 22 ธันวาคม 2541 ณ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
3. สุวรรณ แสงเพชร. พลังงานจากชีวมวลมันสำปะหลัง ในการสัมมนาวิชาการวิศวกรรมไฟฟ้า. 24 พฤศจิกายน 2542 ณ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
4. สุวรรณ แสงเพชร. การผลิตพลังงานไฟฟ้าด้วยแก๊วมันสำปะหลัง. ใน สารานุกรมเกี่ยวกับพลังงานไฟฟ้า. หน้า 27 – 48. กรุงเทพมหานคร: คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542. (โครงการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ 5 ธันวาคม 2542)
5. วีระยุทธ ทองส่งแสง. การศึกษาและออกแบบเตาเผามูลฝอยชนิดห้องเผาไหม้เดี่ยว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539
6. นรินทร์ ทองศิริ. เทคโนโลยีอาหารนม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: นำอักษรการพิมพ์, 2528
7. วิชัย หลกัชนาสันต์. หลักการถนอมและแปรรูปผักผลไม้เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาวิทยาศาสตร์การอาหาร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2518
8. เศรษฐการ เศรษฐการรุณย์. การออกแบบ สร้างและทดสอบหัวเผาที่ใช้แก๊วมันสำปะหลังเป็นเชื้อเพลิง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
9. โยชิฮิโกะ ทาคามุระ. เทคนิคการประหยัดพลังงานภาคความร้อน. กรุงเทพมหานคร: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย – ญี่ปุ่น), 2523
10. มนต์รี พิรุณเกษตร. เทอร์โมความร้อนประยุกต์. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2539.

11. Yunus A. Cengel, and Micgael A. Boles. Thermodynamics: An Engineering Approach. 2nd ed. New Jersey: McGraw-Hill, 1994.
12. วีระศักดิ์ ศักดิ์ศิริรัตน์. การผลิตเหล็ก. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: โครงการผลิตสื่อตีพิมพ์ทางเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยความช่วยเหลือจากสถานทูตคานาดาประจำประเทศไทย, 2529.
13. กรมโรงงานอุตสาหกรรม. คู่มือการควบคุมหม้อไอน้ำ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: 2538.
14. สุรัชชัย ศศิวิมลพันธุ์. เทคโนโลยีไอน้ำ. กรุงเทพมหานคร: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย – ญี่ปุ่น), 2523.
15. Carl D. Shields. Boiler Types, Characteristic and Functions. New York: McGraw – Hill, 1961.
16. Sadik Kakac. Boilers, Evaporators and Condensers. New York: John Wiley & Sons, 1991.
17. Terrell Croft. Steam Boilers. 2nd ed. New York: McGraw – Hill, 1973.
18. Frank P. Incropera, and David P. De Witt. Fundamentals of Heat and Mass Transfer. 3rd ed. New York: John Wiley & Sons, 1990.
19. Holman J. P. Heat Transfer. 7th ed. (n.p.): McGraw – Hill, 1992.
20. Mechanical Engineering Handbook. 6th ed: McGraw – Hill, 1992.
21. ASME. Flow Measurement Instruments and Apparatus. USA: Power Test Codes Committee, 1995.
22. Merle C. Pottet and David C. Wiggert. Mechanics of Fluids. New Jersey: Prentice – Hall, 1991.
23. Edgar Macnaughton. Elementary Steam Power Engineering. 3rd ed. New York: John Wiley & Sons, 1948.
24. Ferdinand P. Beer, and E. Russell Johnston, JR. Mechanics of Materials. 2nd ed. McGraw – Hill, 1992.
25. สุวรรณีย์ แสงเพชร. พลังงานไฟฟ้า พลังงานกล และไบโอเมธานอลจากมันสำปะหลัง. วารสารพลังงาน สถาบันวิจัยพลังงาน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่ 3 (2539): 1 – 39.
26. สุวิทย์ บุญขวนิชกุล. เชื้อเพลิงจากมันสำปะหลัง. วารสารพลังงาน สถาบันวิจัยพลังงาน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่ 3 (2539): 40 – 50.

27. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี. การศึกษาการใช้เหง้ามันสำปะหลังมาเป็น
ก๊าซเชื้อเพลิงในเตาไฟ Gasifier ในการเผามูลฝอย. โครงการศึกษาวิจัย ภาควิชาเคมี
คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2543.
28. จีรวุฒิ จิตตโสภณ. การออกแบบหม้อไอน้ำแรงดันต่ำโดยใช้เหง้ามันสำปะหลังเป็นเชื้อเพลิง.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
29. วิวัฒน์ คณิตะพานิชกุล. อุปกรณ์อบแห้งในอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริม
เทคโนโลยี (ไทย - ญี่ปุ่น), 2525.
30. Perry, P.H. Chemical Engineer's Handbook. 5th ed. (n.p.): McGraw – Hill Book Col.,
1984.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างการคำนวณเกี่ยวกับระบบกำเนิดไอน้ำที่ใช้ชั้นเหง้ามันสำปะหลังเป็นเชื้อเพลิง

ตัวอย่างการคำนวณ

ในส่วนนี้แสดงการคำนวณโดยเอาข้อมูลการทดลองที่ 120%EA มาแสดงเป็นตัวอย่างการคำนวณ โดยใช้ข้อมูลจากการทดลองตั้งแต่วันที่ 60 ถึงวันที่ 280 ซึ่งในที่สุดแล้วจะนำไปคำนวณหาค่าประสิทธิภาพเชิงความร้อนของระบบ โดยจะแสดงรายละเอียดการคำนวณในหัวข้อต่างๆ เช่น ปริมาณอากาศที่ต้องใช้ในการเผาไหม้ ปริมาณแก๊สไอเสียที่เกิดขึ้นจากการเผาไหม้ ความร้อนที่สูญเสียไปในทางต่างๆ อัตราการผลิตไอน้ำ ประสิทธิภาพของระบบกำเนิดไอน้ำ และสมดุลพลังงานของระบบกำเนิดไอน้ำที่ใช้ชั้นเหง้ามันสำปะหลังเป็นเชื้อเพลิง เป็นต้น

ข้อมูลเฉลี่ยของผลการทดลองที่ 120%EA เป็นดังนี้

อุณหภูมิของแก๊สร้อน			
$T_{g1} = 339.8 \text{ }^{\circ}\text{C}$	$T_{g2} = 212.7 \text{ }^{\circ}\text{C}$	$T_{g3} = 134.2 \text{ }^{\circ}\text{C}$	$T_{g4} = 57.1 \text{ }^{\circ}\text{C}$

อุณหภูมิผนังเตาเผาไหม้			
ด้านหน้า		ด้านข้าง	
$T_{si} = 174.1 \text{ }^{\circ}\text{C}$	$T_{so} = 107.4 \text{ }^{\circ}\text{C}$	$T_{si} = 220.1 \text{ }^{\circ}\text{C}$	$T_{so} = 206.3 \text{ }^{\circ}\text{C}$

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของแก๊สไอเสีย				
$\text{O}_2 = 16.86\%$	$\text{CO}_2 = 4.75\%$	$\text{CO} = 2222 \text{ ppm}$	$\text{NO} = 104 \text{ ppm}$	$\text{SO}_2 = 7 \text{ ppm}$

Pressure gage	อัตราการผลิตไอน้ำ	อัตราการป้อนเชื้อเพลิง
46 psi หรือ 3.17 bar	32 kg/hr	10 kg/hr

ปริมาณอากาศที่ใช้ในการทำปฏิกิริยาการเผาไหม้

ปริมาณอากาศเชิงทฤษฎีที่ใช้ในการเผาไหม้ หาได้จากสมการ

$$\begin{aligned} A_0 &= \frac{1}{0.232} \left[\frac{1}{12} \times 32 \times c + \frac{1}{2} \times \frac{32}{2} \times \left(h - \frac{o}{8} \right) + \frac{1}{32} \times s \right] \\ &= \frac{1}{0.232} \left[\frac{1}{12} \times 32 \times 0.422 + \frac{1}{2} \times \frac{32}{2} \times \left(0.069 - \frac{0.439}{8} \right) + \frac{1}{32} \times 0.0014 \right] \\ &= 5.344 \text{ kg}_{\text{air}} / \text{kg}_{\text{fuel}} \end{aligned}$$

หรือ

$$\begin{aligned} A_0 &= \frac{1}{0.21} \left[\frac{1}{12} \times 22.4 \times c + \frac{1}{2} \times \frac{22.4}{2} \times \left(h - \frac{o}{8} \right) + \frac{1}{32} \times 22.4 \times s \right] \\ &= \frac{1}{0.21} \left[\frac{1}{12} \times 22.4 \times 0.422 + \frac{1}{2} \times \frac{22.4}{2} \times \left(0.069 - \frac{0.439}{8} \right) + \frac{1}{32} \times 22.4 \times 0.0014 \right] \\ &= 4.132 \text{ m}_{\text{air}}^3 / \text{kg}_{\text{fuel}} \end{aligned}$$

ในการเผาไหม้จริงนั้นต้องใช้ปริมาณอากาศที่มากกว่าอากาศทางทฤษฎี หากใช้ปริมาณอากาศที่ 120%EA ดังนั้นปริมาณอากาศที่ต้องใช้จริงหาได้ดังนี้

$$\%EA = (m-1) \times 100\%$$

ดังนั้น

$$120\% = (m-1) \times 100\%$$

$$1.2 = m - 1$$

$$m = 2.2$$

จะได้

$$\begin{aligned} A &= mA_0 \\ &= 2.2 \times 5.344 = 11.7568 \text{ kg}_{\text{air}} / \text{kg}_{\text{fuel}} \\ &= 2.2 \times 4.132 = 9.0904 \text{ m}_{\text{air}}^3 / \text{kg}_{\text{fuel}} \end{aligned}$$

ปริมาณแก๊สไอเสียที่เกิดจากการเผาไหม้

ปริมาณแก๊สไอเสียที่เกิดจากการใช้ปริมาณอากาศเชิงทฤษฎี หาได้จากสมการ

$$\begin{aligned}
 G_o &= (1-0.232)A_o + \frac{44}{12} \times c + \frac{18}{2} \times h + \frac{64}{32} \times s + w + n \\
 &= (1-0.232) \times 5.344 + \frac{44}{12} \times 0.422 + \frac{18}{2} \times 0.069 + \frac{64}{32} \times 0.0014 + 0.091 + 0.01 \\
 &= 6.376 \text{ kg/kg}_{\text{fuel}}
 \end{aligned}$$

หรือ

$$\begin{aligned}
 G_o &= (1-0.21)A_o + \frac{22.4}{12} \times c + \frac{22.4}{2} \times h + \frac{22.4}{32} \times s + \frac{22.4}{18} \times w + \frac{22.4}{28} \times n \\
 &= (1-0.21) \times 4.132 + \frac{22.4}{12} \times 0.422 + \frac{22.4}{2} \times 0.069 + \frac{22.4}{32} \times 0.0014 + \\
 &= \frac{22.4}{18} \times 0.091 + \frac{22.4}{28} \times 0.01 \\
 &= 4.947 \text{ m}^3 / \text{kg}_{\text{fuel}}
 \end{aligned}$$

สำหรับแก๊สไอเสียที่เกิดขึ้นจากปริมาณอากาศที่ใช้จริงที่ 120%EA หาได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 G &= 0.232 \times (m-1)A_o + (1-0.232) \times mA_o + \frac{44}{12} \times c + \frac{18}{2} \times h + \\
 &= \frac{64}{32} \times s + w + n \\
 &= 0.232 \times (2.2-1) \times 5.344 + (1-0.232) \times 2.2 \times 5.344 + \frac{44}{12} \times 0.422 + \\
 &= \frac{18}{2} \times 0.069 + \frac{64}{32} \times 0.0014 + 0.091 + 0.01 \\
 &= 12.789 \text{ kg/kg}_{\text{fuel}}
 \end{aligned}$$

หรือ

$$\begin{aligned}
 G &= 0.21 \times (m-1)A_0 + (1-0.21) \times mA_0 + \frac{22.4}{12} \times c + \frac{22.4}{2} \times h + \\
 &\quad \frac{22.4}{32} \times s + \frac{22.4}{18} \times w + \frac{22.4}{28} \times n \\
 &= 0.21 \times (2.2-1) \times 4.132 + (1-0.21) \times 2.2 \times 4.132 + \frac{22.4}{12} \times 0.422 + \\
 &\quad \frac{22.4}{2} \times 0.069 + \frac{22.4}{32} \times 0.0014 + \frac{22.4}{18} \times 0.091 + \frac{22.4}{28} \times 0.01 \\
 &= 9.905 \text{ m}^3/\text{kg}_{\text{fuel}}
 \end{aligned}$$

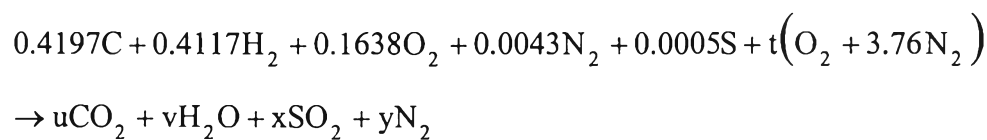
ค่าความร้อนจำเพาะเฉลี่ยของแก๊สร้อน

เนื่องจากเหง้ำมันสำปะหลังมีองค์ประกอบทางเคมีดังนี้ $C = 42.2\%$, $H_2 = 6.9\%$, $O_2 = 43.9\%$, $N_2 = 1\%$, $S = 0.14\%$ by weight ทำเป็น mole fraction

ตารางที่ 1ก แสดงองค์ประกอบทางเคมีของเหง้ำมันสำปะหลังและการคำนวณ mole fraction

	Mass fraction	mole	Mole fraction
C	0.422	$0.422/12 = 0.03517$	$0.03517/0.083791 = 0.4197$
H ₂	0.069	$0.069/2 = 0.0345$	$0.0345/0.083791 = 0.4117$
O ₂	0.439	$0.439/32 = 0.01372$	$0.01372/0.083791 = 0.1638$
N ₂	0.01	$0.01/28 = 0.000357$	$0.000357/0.083791 = 0.0043$
S	0.0014	$0.0014/32 = 0.00004375$	$0.00004375/0.083791 = 0.0005$
รวม		$= 0.083791$	$= 1.0000$

จากสมการการเผาไหม้อย่างสมบูรณ์ (0%EA)

เมื่อทำการดุลสมการจะได้ค่าตัวแปรต่างๆ ได้ดังนี้

$$t = 0.4623$$

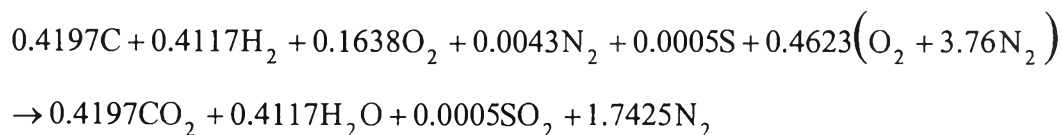
$$u = 0.4197$$

$$v = 0.4117$$

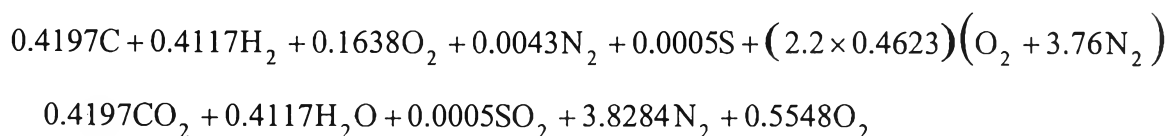
$$x = 0.0005$$

$$y = 1.7425$$

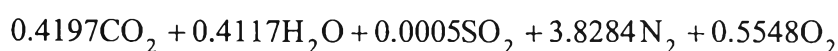
สมการการเผาไหม้อย่างสมบูรณ์(0%EA)

สมการการเผาไหม้ที่ 120%EA จะได้

โดยที่แก๊สไอเสียประกอบด้วย

$$\text{เพราะฉะนั้นปริมาณน้ำที่มีอยู่ในแก๊สไอเสีย} = 0.4117 / (0.4197 + 0.4117 + 0.0005 + 3.8284 + 0.5548)$$

$$= 7.89\%$$

การวิเคราะห์แก๊สไอเสียเปียก by volume

จากการคำนวณหาปริมาณน้ำที่มีในแก๊สไอเสียสำหรับการเผาไหม้ที่ 120%EA ของข้อมูลข้างต้นพบว่ามีความชื้นเท่ากับ 7.85% ดังนั้นองค์ประกอบของแก๊สไอเสียเปียกคือ

$$100\% = \%CO_2 + \%O_2 + \%H_2O + \%NO + \%SO_2 + \%N_2 + \%CO_2$$

เนื่องจากเครื่องวิเคราะห์แก๊สไอเสีย สามารถตรวจวิเคราะห์แก๊สไอเสียแห้ง (% by volume) ได้
ดังนี้

NO _x	วัดไม่พบ		
O ₂	=	16.7%	
CO ₂	=	4.3%	
CO	=	2265 ppm	= 0.2265%
NO	=	95 ppm	= 0.0095%
SO ₂	=	7 ppm	= 0.0007%
N ₂	=	100 - O ₂ - CO ₂ - CO - NO - SO ₂	= 78.76%

เมื่อลบปริมาณน้ำที่เกิดจากการเผาไหม้ออก จะได้ปริมาณแก๊สไอเสียแห้ง

$$100\% - 7.89\% = \%CO_2 + \%O_2 + \%NO + \%SO_2 + \%N_2 + \%CO$$

$$92.11\% = \%CO_2 + \%O_2 + \%NO + \%SO_2 + \%N_2 + \%CO$$

นั่นคือ แก๊สไอเสียเปียกจะมีแก๊สไอเสียแห้งอยู่เท่ากับ 92.11% เพราะฉะนั้นองค์ประกอบของแก๊สไอเสียเปียก คัดจากแก๊สไอเสียแห้งที่อ่านจากเครื่องวิเคราะห์แก๊ส คือ

$$\begin{aligned} \text{O}_2 &= 16.7 \times 0.9211 = 15.382 \% \text{by volume} \\ \text{CO}_2 &= 4.3 \times 0.9211 = 3.961 \% \text{by volume} \\ \text{CO} &= 0.2265 \times 0.9211 = 0.2086 \% \text{by volume} \\ \text{NO} &= 0.0095 \times 0.9211 = 0.00875 \% \text{by volume} \\ \text{SO}_2 &= 0.0007 \times 0.9211 = 0.000645 \% \text{by volume} \\ \text{N}_2 &= 78.76 \times 0.9211 = 72.546 \% \text{by volume} \\ \text{H}_2\text{O} &= 7.89 \% \text{by volume} \end{aligned}$$

ตารางที่ 2ก แสดงการคำนวณหาค่า Relative Mass ของแก๊สไอเสียเปียก

องค์ประกอบของ แก๊สไอเสีย	Relative molecular Mass kg/kmol	Mass fraction	%Mass
CO ₂	0.0396 x 44 = 1.7424	0.06118	6.118
O ₂	0.15382 x 32 = 4.9222	0.1728	17.28
CO	0.002806 x 28 = 0.07857	0.002759	0.2759
NO	0.0000875 x 30 = 0.002625	0.00009217	0.009217
SO ₂	0.00000645 x 64 = 0.0004128	0.00001449	0.001449
N ₂	0.72546 x 28 = 20.313	0.7133	71.33
H ₂ O	0.0789 x 18 = 1.420	0.04986	4.986
รวม	= 28.4792	1	100.00

การคำนวณหาค่าความหนาแน่นเฉลี่ยของแก๊สไอเสีย

จาก Avogadro's hypothesis ที่อุณหภูมิ 0 °C ความดัน 0.1 MPa แก๊สใดๆ 1 mole จะมีปริมาตรเท่ากับ 22.4 m³ เพราะฉะนั้น

$$\begin{aligned} \rho_{\text{gas},0^{\circ}\text{C},0.1\text{MPa}} &= \frac{\text{RelativeMolecularMass}}{22.4} \\ &= \frac{28.4792}{22.4} = 1.2714 \text{ kg/m}^3 \end{aligned}$$

ที่อุณหภูมิของแก๊สร้อนเฉลี่ย เท่ากับ 134.2 °C สามารถคำนวณหาความหนาแน่นของแก๊สร้อนนี้ได้จากสมการ

$$\rho_{\text{gas},T} = \left(\rho_{\text{gas},0^{\circ}\text{C},0.1\text{MPa}} \right) \times \frac{T_0}{T} \times \frac{(10363 + h_s)}{10363} \times \frac{B}{760}$$

โดยที่ $T_0 = 273 \text{ K}$

$h_s = \text{static pressure } 2.6 \text{ mmWG}$

$B = \text{barometric pressure } 760 \text{ mmHg}$

$10363 = \text{standard pressure } \text{mmWG}$

$T = \text{gas temperature } \text{K}$

ดังนั้น

$$\begin{aligned} \rho_{\text{gas},T} &= 1.2701 \times \frac{273}{407.2} \times \frac{(10363 + 2.6)}{10363} \times 1 \\ &= 0.8517 \text{ kg/m}^3 \end{aligned}$$

ค่าความร้อนจำเพาะเฉลี่ยของแก๊สไอเสีย

ค่าความร้อนจำเพาะเฉลี่ยของแก๊สไอเสีย คำนวณได้จากการแทนค่าอุณหภูมิของแก๊สไอเสีย และส่วนประกอบของแก๊สไอเสีย แต่เนื่องจาก NO และ SO₂ มีค่าเปอร์เซ็นต์โดยมวลต่ำมาก เมื่อเปรียบเทียบกับองค์ประกอบตัวอื่นๆ ดังนั้นผลของ NO และ SO₂ จึงไม่นำมาคิด จะได้

$$\bar{c}_{p,g} = \left[c_{p,CO_2} \frac{\%CO_2}{100} + c_{p,O_2} \frac{\%O_2}{100} + c_{p,CO} \frac{\%CO}{100} + c_{p,N_2} \frac{\%N_2}{100} + c_{p,H_2O} \frac{\%H_2O}{100} \right]$$

ที่อุณหภูมิของแก๊สไอเสียเท่ากับ 407.2 K หาค่าความร้อนจำเพาะที่ความดันคงที่ของแก๊สต่างๆ ได้ดังนี้

$$c_{p,CO_2} = 0.945 \text{ kJ/kgK}$$

$$c_{p,O_2} = 0.943 \text{ kJ/kgK}$$

$$c_{p,CO} = 1.048 \text{ kJ/kgK}$$

$$c_{p,N_2} = 1.045 \text{ kJ/kgK}$$

$$c_{p,H_2O} = 1.961 \text{ kJ/kgK}$$

ดังนั้น ค่าความร้อนจำเพาะเฉลี่ยของแก๊สไอเสียจะได้เป็น

$$\bar{c}_{p,g} = \left(0.945 \times \frac{6.118}{100} + 0.943 \times \frac{17.28}{100} + 1.048 \times \frac{0.2759}{100} + 1.045 \times \frac{71.33}{100} + 1.961 \times \frac{4.986}{100} \right)$$
$$\bar{c}_{p,g} = 1.067 \text{ kJ/kgK}$$

สมดุลพลังงานในหม้อไอน้ำ

1. ความร้อนที่ถูกดูดกลืนโดยน้ำในหม้อไอน้ำ

$$Q_{\text{steam}} = \frac{\dot{m}_s (h_s - h_w)}{\dot{m}_f}$$

พิจารณา ไอน้ำ; $T = 135.5 \text{ }^{\circ}\text{C} \rightarrow h_s = 2727.96 \text{ kJ/kg}$

น้ำป้อน; $T = 27 \text{ }^{\circ}\text{C} \rightarrow h_w = 113.25 \text{ kJ/kg}$

แทนค่าในสมการ ได้เท่ากับ

$$\begin{aligned} Q_{\text{steam}} &= \frac{32 \times (2727.96 - 113.25)}{10} \\ &= 8367.07 \text{ kJ/kg}_{\text{fuel}} \end{aligned}$$

2. ความร้อนสูญเสียเนื่องจากแก๊สไอเสียออกทางปล่องควัน

$$Q_{\text{stack}} = m_g \bar{c}_{p,g} (T_{g3} - T_a)$$

พิจารณา แก๊สไอเสียที่ 120%EA; $T_{g3} = 57.1 \text{ }^{\circ}\text{C}$, $m_g = 12.789 \text{ kg/kg}_{\text{fuel}}$, $\bar{c}_{p,g} = 1.067 \text{ kJ/kg K}$,

อุณหภูมิบรรยากาศ; $T_a = 32.5 \text{ }^{\circ}\text{C}$

แทนค่าในสมการ ได้เท่ากับ

$$\begin{aligned} Q_{\text{stack}} &= 12.789 \times 1.067 \times (57.1 - 32.5) \\ &= 335.69 \text{ kJ/kg}_{\text{fuel}} \end{aligned}$$

3. ความร้อนสูญเสียเนื่องจากเผาไหม้ไม่สมบูรณ์

$$Q_{\text{Loss5}} = \left(\frac{\text{CO}}{\text{CO} + \text{CO}_2} \right) m_c (23560)$$

พิจารณาแก๊สไอเสีย; $\text{CO} = 2222 \text{ ppm} \rightarrow \text{CO} = 0.2222 \text{ mol}/100 \text{ mol dry gas}$

$\text{CO}_2 = 4.75\% \rightarrow \text{CO}_2 = 4.75 \text{ mol}/100 \text{ mol dry gas}$

แทนค่าในสมการ ได้เท่ากับ

$$\begin{aligned} Q_{\text{Loss5}} &= \left(\frac{0.2222}{4.75 + 0.2222} \right) \times 0.422 \times 23560 \\ &= 444.31 \text{ kJ}/\text{kg}_{\text{fuel}} \end{aligned}$$

4. ความร้อนสูญเสียเนื่องจากการถ่ายเทความร้อนผ่านผนังเตาเผาไหม้

ปริมาณความร้อนที่ถ่ายเทผ่านผนังของเตาเผาไหม้ทั้งหมด สามารถหาได้จากสมการการนำความร้อน (Conduction heat equation) คือ

$$Q_{\text{cond}} = \frac{(T_{\text{si}} - T_{\text{so}})}{R} A$$

โดยที่ T_{si} = อุณหภูมิที่ผิวด้านในของผนังเตาเผาไหม้ K

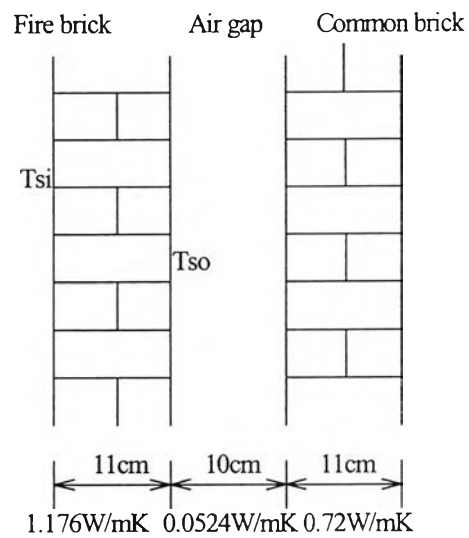
T_{so} = อุณหภูมิที่ผิวด้านนอกของผนังเตาเผาไหม้ K

A = พื้นที่การถ่ายเทความร้อน m^2

R = ค่าความต้านทานความร้อนของผนัง $\text{m}^2\text{K}/\text{W}$

4.1 ความร้อนที่ถ่ายเทผ่านผนังด้านข้างของเตาเผาไหม้ทั้งสองด้าน

ลักษณะของผนังเตาเผาไหม้ด้านข้าง

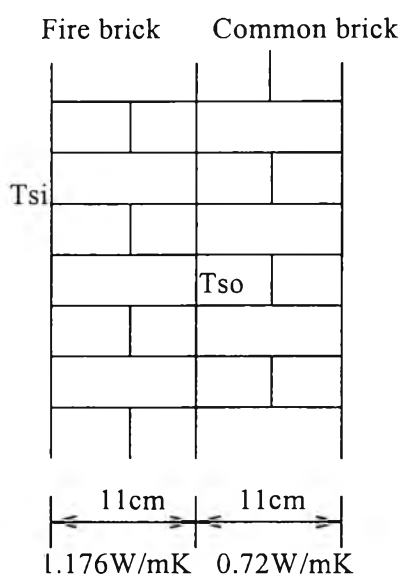
โดยที่มีพื้นที่การถ่ายเทความร้อนของผนังด้านข้างหนึ่งด้าน $A = 1.0946 \text{ m}^2$ ดังนั้นสามารถหาปริมาณความร้อนที่ถ่ายเทผ่านผนังเตาเผาไหม้ด้านข้างทั้งสองด้านได้ ดังนี้

$$\begin{aligned}
 Q_{\text{cond,2sides}} &= \frac{(220.1 - 206.3)}{0.11} \times (2 \times 1.0946) \\
 &= \frac{1.176}{322.98 \text{ W}}
 \end{aligned}$$

4.2 ความร้อนที่ถ่ายเทผ่านผนังเตาเผาใหม่ด้านหน้าและด้านหลัง

กำหนดให้ว่า อุณหภูมิที่ผิวของผนังเตาเผาใหม่ด้านหลังมีอุณหภูมิเท่ากับอุณหภูมิที่ผิวของผนังเตาเผาใหม่ด้านหน้า

ลักษณะของผนังเตาเผาใหม่ด้านหน้าและด้านหลัง

ซึ่งผนังเตาเผาใหม่ด้านหน้ามีพื้นที่การถ่ายเทความร้อนเท่ากับ 0.53 m^2 และผนังเตาเผาใหม่ด้านหลังมีพื้นที่การถ่ายเทความร้อนเท่ากับ 0.40 m^2 ดังนั้นปริมาณความร้อนที่ถ่ายเทผ่านผนังเตาเผาใหม่ทั้งสองด้านสามารถหาได้ ดังนี้

ผนังเตาเผาใหม่ด้านหน้า

$$\begin{aligned}
 Q_{\text{cond, front}} &= \frac{(174.1 - 107.4)}{0.11} \times 0.53 \\
 &= \frac{1.176}{377.93} \text{ W}
 \end{aligned}$$

ผนังเตาเผาใหม่ด้านหลัง

$$\begin{aligned}
 Q_{\text{cond, rear}} &= \frac{(174.1 - 107.4)}{0.11} \times 0.40 \\
 &= \frac{1.176}{285.23} \text{ W}
 \end{aligned}$$

ดังนั้น

- ความร้อนที่ถ่ายเทผ่านผนังด้านข้างทั้งสองด้าน	= 322.98 W
- ความร้อนที่ถ่ายเทผ่านผนังด้านหน้า	= 377.93 W
- ความร้อนที่ถ่ายเทผ่านผนังด้านหลัง	= 285.23 W
รวม	= 986.14 W
คิดเป็น	355.01 kJ/kg _{fuel}

5. ความร้อนสูญเสียเนื่องจากผนังเตาเผาใหม่ดูดซับความร้อนไว้

ปริมาณความร้อนที่ผนังเตาเผาใหม่ดูดซับ สามารถหาได้จากสมการ

$$Q_{\text{abs}} = Mc_{p,w} \frac{\Delta T}{\Delta t}$$

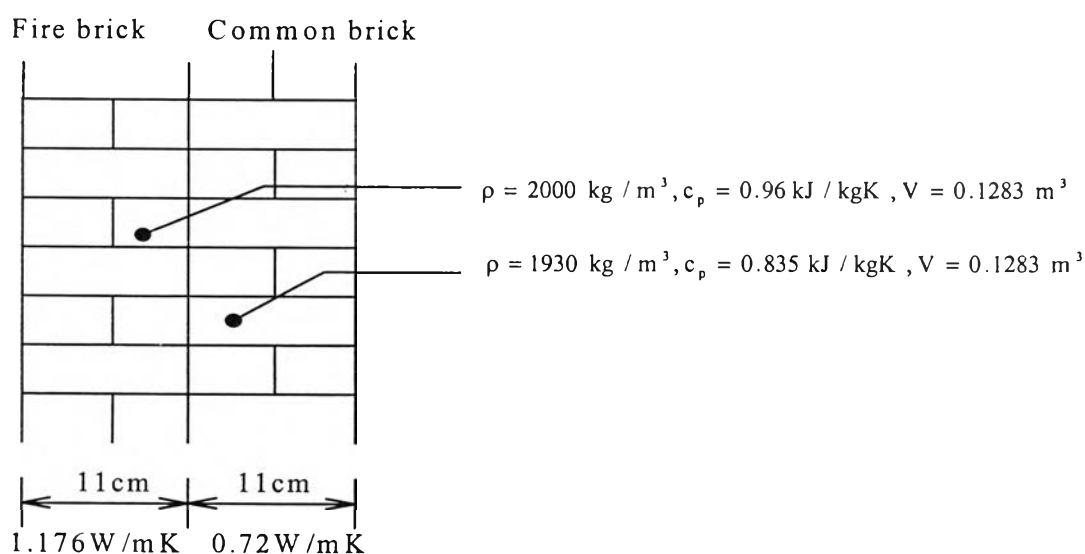
โดยที่ M = มวลของผนังหม้อไอน้ำในชั้นที่พิจารณา kg

$c_{p,w}$ = ค่าความร้อนจำเพาะของวัสดุที่ใช้ทำผนัง kJ/kg K

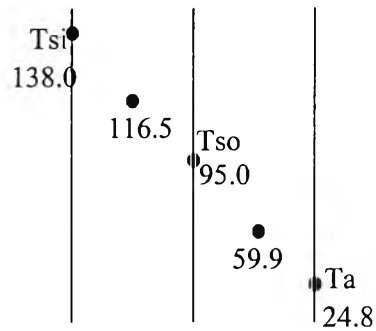
ΔT = ผลต่างของอุณหภูมิในช่วงเวลาที่คำนวณ K

Δt = ช่วงเวลาที่คำนวณ s

5.1 ความร้อนที่ผนังด้านหน้าเตาเผาใหม่ดูดซับไว้

นาที่ที่ 60

จากกฎของฟูรีเยร์จะได้ว่า

$$q = \frac{T_{si} - T_{so}}{R_{fb}} = \frac{T_{so} - T_a}{R_{cb}}$$

$$q = \frac{138.0 - 95.0}{0.09354} = 459.70 \text{ W/m}^2$$

$$T_a = T_{so} - qR_{cb} = 95.0 - 459.70 \times 0.1528$$

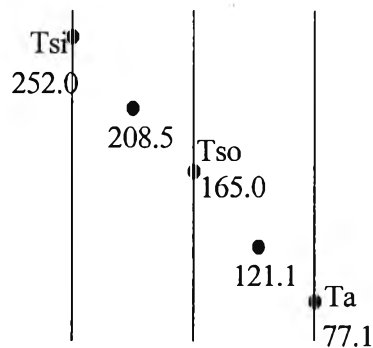
$$T_a = 24.8 \text{ }^{\circ}\text{C}$$

และอุณหภูมิที่จุดกึ่งกลางภายในผนังแต่ละชั้นหาได้ ดังนี้

ที่ผนังอิฐทนไฟ (fire brick) เท่ากับ $(138.0 + 95.0)/2 = 116.5 \text{ }^{\circ}\text{C}$

ที่ผนังอิฐธรรมดา (common brick) เท่ากับ $(95.0 + 24.8)/2 = 59.9 \text{ }^{\circ}\text{C}$

นาที่ที่ 350

จะได้

$$q = \frac{T_{si} - T_{so}}{R_{fb}} = \frac{T_{so} - T_a}{R_{cb}}$$

$$q = \frac{252.0 - 165.0}{0.09354} = 940.13 \text{ W/m}^2$$

$$T_a = T_{so} - qR_{cb} = 165.0 - 940.13 \times 0.1528$$

$$T_a = 77.1 \text{ }^\circ\text{C}$$

อุณหภูมิที่จุดกึ่งกลางผนังอิฐทนไฟเท่ากับ $(252.0 + 165.0)/2 = 208.5 \text{ }^\circ\text{C}$

อุณหภูมิที่จุดกึ่งกลางผนังอิฐธรรมดาเท่ากับ $(165.0 + 77.1)/2 = 121.1 \text{ }^\circ\text{C}$

ดังนั้นความร้อนที่ถูกดูดซับโดย

ผนังอิฐทนไฟ

$$Q_{abs} = (2000 \times 0.1283) \times 0.96 \times \frac{(208.5 - 116.5)}{(350 - 60) \times 60}$$

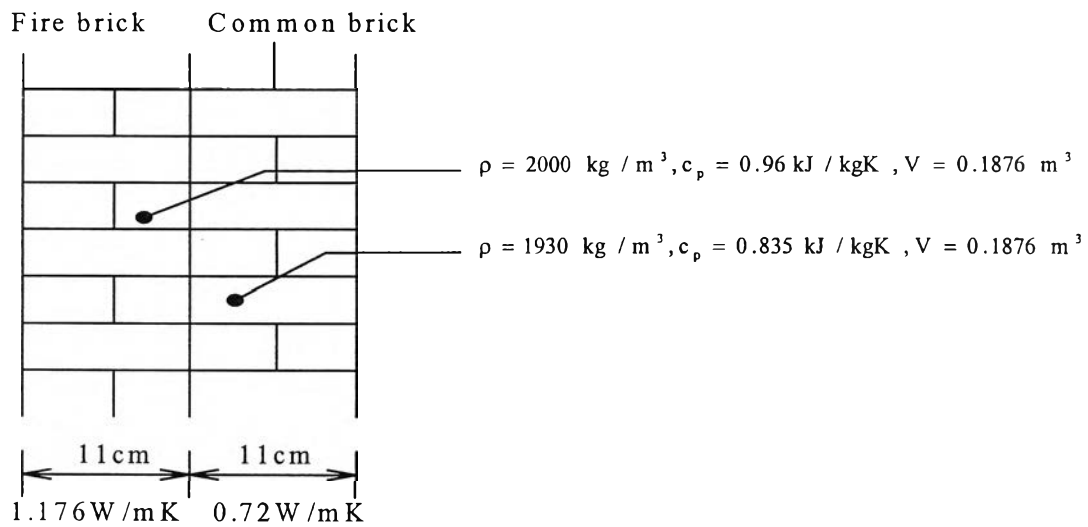
$$= 1.302 \text{ kW}$$

ผนังอิฐธรรมดา

$$Q_{abs} = (1930 \times 0.1283) \times 0.835 \times \frac{(121.1 - 59.9)}{(350 - 60) \times 60}$$

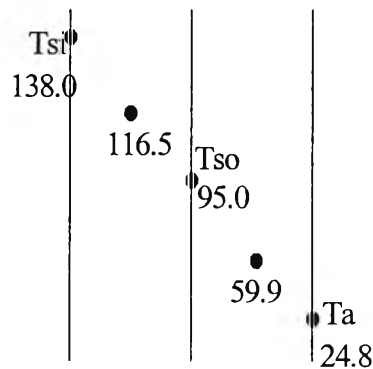
$$= 0.727 \text{ kW}$$

5.2 ความร้อนที่ผนังด้านหลังเตาเผาไหม้ดูดซับไว้

เนื่องจากกำหนดให้ว่า อุณหภูมิที่ผิวของผนังเตาเผาไหม้ด้านหลังมีอุณหภูมิเท่ากับกับอุณหภูมิที่ผิวของผนังเตาเผาไหม้ด้านหน้า ดังนั้น

นาทีที่ 60

จากกฎของฟูริเยร์จะได้ว่า

$$q = \frac{T_{si} - T_{so}}{R_{fb}} = \frac{T_{so} - T_a}{R_{cb}}$$

$$q = \frac{138.0 - 95.0}{0.09354} = 459.70 \text{ W/m}^2$$

$$T_a = T_{so} - qR_{cb} = 95.0 - 459.70 \times 0.1528$$

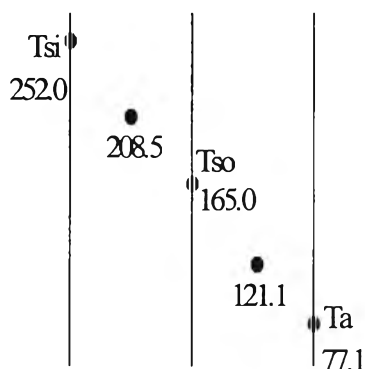
$$T_a = 24.8 \text{ } ^\circ\text{C}$$

และอุณหภูมิที่จุดกึ่งกลางภายในผนังแต่ละชั้นหาได้ ดังนี้

ที่ผนังอิฐทนไฟ (fire brick) เท่ากับ $(138.0 + 95.0)/2 = 116.5 \text{ }^{\circ}\text{C}$

ที่ผนังอิฐธรรมดา (common brick) เท่ากับ $(95.0 + 24.8)/2 = 59.9 \text{ }^{\circ}\text{C}$

นาที่ที่ 350

จะได้

$$q = \frac{T_{si} - T_{so}}{R_{fb}} = \frac{T_{so} - T_a}{R_{cb}}$$

$$q = \frac{252.0 - 165.0}{0.09354} = 940.13 \text{ W/m}^2$$

$$T_a = T_{so} - qR_{cb} = 165.0 - 940.13 \times 0.1528$$

$$T_a = 77.1 \text{ }^{\circ}\text{C}$$

อุณหภูมิที่จุดกึ่งกลางผนังอิฐทนไฟเท่ากับ $(252.0 + 165.0)/2 = 208.5 \text{ }^{\circ}\text{C}$

อุณหภูมิที่จุดกึ่งกลางผนังอิฐธรรมดาเท่ากับ $(165.0 + 77.1)/2 = 121.1 \text{ }^{\circ}\text{C}$

ดังนั้นความร้อนที่ถูกดูดซับโดย

ผนังอิฐทนไฟ

$$Q_{abs} = (2000 \times 0.1876) \times 0.96 \times \frac{(208.5 - 116.5)}{(350 - 60) \times 60}$$

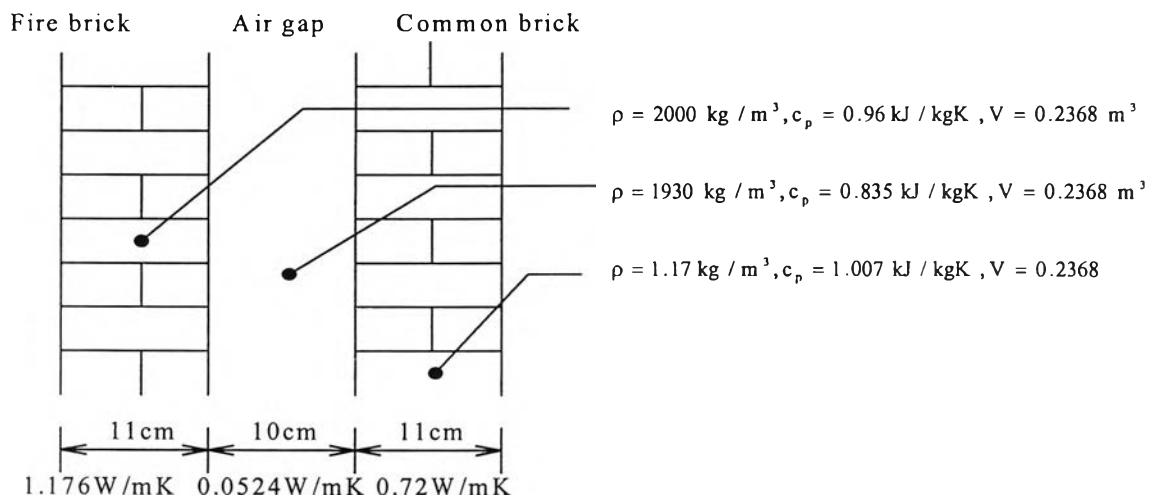
$$= 1.904 \text{ kW}$$

ผนังอิฐธรรมดา

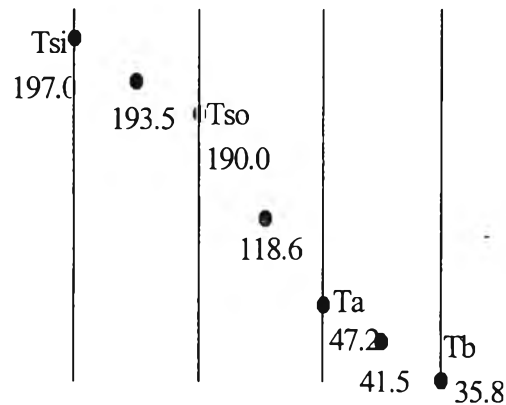
$$Q_{abs} = (1930 \times 0.1876) \times 0.835 \times \frac{(121.1 - 59.9)}{(350 - 60) \times 60}$$

$$= 1.063 \text{ kW}$$

5.3 ความร้อนที่ผนังด้านข้างทั้งสองด้านของเตาเผาไหม้ดูดซับไว้

นาฬิกาที่ 60

จะได้

$$q = \frac{T_{si} - T_{so}}{R_{fb}} = \frac{197.0 - 190.0}{0.09354} = 74.83 \text{ W/m}^2$$

$$T_a = T_{so} - qR_{ag} = 190.0 - (74.83 \times 1.908) = 47.2^\circ\text{C}$$

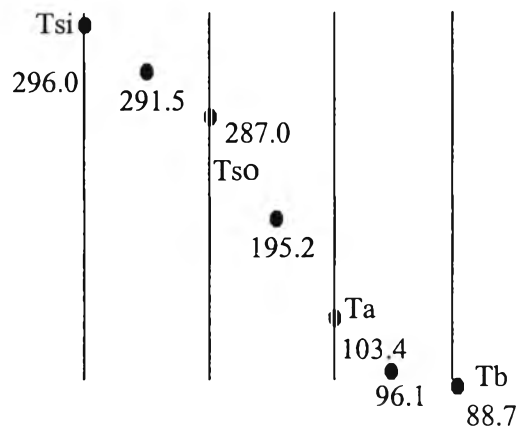
$$T_b = T_a - qR_{cb} = 47.2 - (74.83 \times 0.1528) = 35.8^\circ\text{C}$$

อุณหภูมิที่จุดกึ่งกลางของผนังอิฐทนไฟเท่ากับ $(197.0 + 190.0)/2 = 193.5^\circ\text{C}$

อุณหภูมิที่จุดกึ่งกลางของช่องอากาศเท่ากับ $(190.0 + 47.2)/2 = 118.6^\circ\text{C}$

อุณหภูมิที่จุดกึ่งกลางของผนังอิฐธรรมดาเท่ากับ $(47.2 + 35.8)/2 = 41.5^\circ\text{C}$

นาที่ที่ 350

จะได้

$$q = \frac{T_{si} - T_{so}}{R_{fb}} = \frac{296.3 - 287.0}{0.09354} = 96.22 \text{ W/m}^2$$

$$T_a = T_{so} - qR_{ag} = 287.0 - (96.22 \times 1.908) = 103.4^\circ\text{C}$$

$$T_b = T_a - qR_{cb} = 103.4 - (96.22 \times 0.1528) = 88.7^\circ\text{C}$$

อุณหภูมิที่จุดกึ่งกลางของผนังอิฐทนไฟเท่ากับ $(296.0 + 287.0)/2 = 291.5^\circ\text{C}$

อุณหภูมิที่จุดกึ่งกลางของช่องอากาศเท่ากับ $(287.0 + 103.4)/2 = 195.2^\circ\text{C}$

อุณหภูมิที่จุดกึ่งกลางของผนังอิฐธรรมดาเท่ากับ $(103.4 + 88.7)/2 = 96.1^\circ\text{C}$

ดังนั้นความร้อนที่ถูกดูดซับโดย

ผนังอิฐทนไฟ ที่ผนังด้านข้างทั้งสองด้าน

$$Q_{abs} = \left[(2000 \times 0.2368) \times 0.96 \times \frac{(291.5 - 193.5)}{(350 - 60) \times 60} \right] \times 2$$

$$= 2.561 \times 2$$

$$= 5.121 \text{ W}$$

ช่องว่างอากาศ ที่ผนังด้านข้างทั้งสองด้าน

$$\begin{aligned}
 Q_{\text{abs}} &= \left[(1.17 \times 0.2368) \times 1.007 \times \frac{(195.2 - 118.6)}{(350 - 60) \times 60} \right] \times 2 \\
 &= 0.001228 \times 2 \\
 &= 0.002456 \text{ W}
 \end{aligned}$$

ผนังอิฐธรรมดา ที่ผนังด้านข้างทั้งสองด้าน

$$\begin{aligned}
 Q_{\text{abs}} &= \left[(1930 \times 0.2368) \times 0.835 \times \frac{(96.1 - 41.5)}{(350 - 60) \times 60} \right] \times 2 \\
 &= 1.197 \times 2 \\
 &= 2.395 \text{ W}
 \end{aligned}$$

ดังนั้น ปริมาณความร้อนทั้งหมดที่

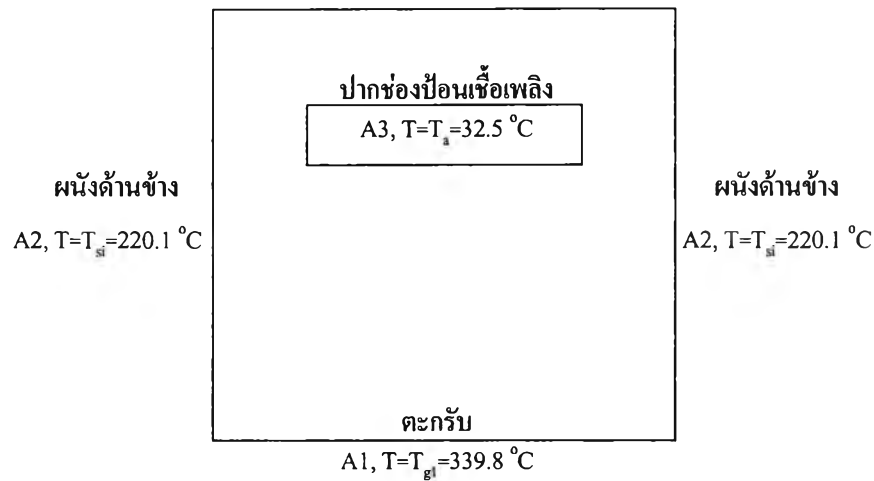
- ผนังหม้อไอน้ำด้านหน้าดูดซับไว้ = 1.302 + 0.727 = 2.029 kW
- ผนังหม้อไอน้ำด้านหลังดูดซับไว้ = 1.904 + 1.063 = 2.967 kW
- ผนังหม้อไอน้ำด้านข้างทั้งสองด้านดูดซับไว้ = 5.121 + 0.002456 + 2.395 = 7.518 kW

รวม = 12.514 kW

คิดเป็น 4505.04 kJ/kg_{fuel}

6. ความร้อนสูญเสียเนื่องจากการแผ่รังสีความร้อน

ความร้อนที่สูญเสียทางนี้เกิดขึ้นเนื่องมาจาก การแผ่รังสีความร้อนจากผนังด้านข้างทั้งสองด้าน และจากเชื้อเพลิงที่เผาไหม้อยู่บนตะแกรง ออกมาทางช่องป้อนเชื้อเพลิง กำหนดให้อุณหภูมิที่บนตะแกรง เท่ากับอุณหภูมิ T_{g1} (อุณหภูมิห้องเผาไหม้) สำหรับอุณหภูมิของช่องป้อนเชื้อเพลิงเท่ากับอุณหภูมิ บรรยากาศและผนังทุกด้านมีพฤติกรรมเป็นแบบวัตถุดำ (black body)

พิจารณาที่ช่องป้อนเชื้อเพลิง (A_3);

จากสมการสมดุลพลังงาน

$$Q_{\text{rad}} = Q_{13} + 2 \times Q_{23}$$

ดังนั้น

$$Q_{\text{rad}} = A_1 F_{13} \sigma (T_1^4 - T_3^4) + 2 \times A_2 F_{23} \sigma (T_2^4 - T_3^4)$$

โดยที่ Q_{rad} = ความร้อนจากการแผ่รังสี W

A = พื้นที่ผิวที่แผ่รังสี m^2

F = องค์ประกอบเชิงมุม (view factor)

$\sigma = 5.670 \times 10^{-8} \text{ W/m}^2\text{K}^4$

พิจารณาที่ 120%EA แทนค่า $A_1 = 0.56 \text{ m} \times 0.50 \text{ m}$, $A_2 = 0.40 \text{ m} \times 0.56 \text{ m}$, $F_{13} = 0.06$, $F_{23} = 0.17$,

$T_1 = 339.8 \text{ }^\circ\text{C}$, $T_2 = 220.1 \text{ }^\circ\text{C}$, $T_3 = 32.5 \text{ }^\circ\text{C}$

ดังนั้นจะได้

$$\begin{aligned} Q_{\text{rad}} &= (0.50 \times 0.56) \times 0.06 \times (5.670 \times 10^{-8}) \times [612.8^4 - 305.5^4] + \\ &= 2 \times (0.40 \times 0.56) \times 0.17 \times (5.670 \times 10^{-8}) \times [493.1^4 - 305.5^4] \\ Q_{\text{rad}} &= 343.72 \text{ W} \end{aligned}$$

หรือ

$$Q_{\text{rad}} = 123.74 \text{ kJ/kg}_{\text{fuel}}$$

นอกจากปริมาณความร้อนสูญเสียที่แสดงการคำนวณมาทั้งหมดนี้ ยังมีความร้อนสูญเสียทางอื่นๆ อีกเช่น ความร้อนสูญเสียเนื่องจากการแผ่รังสีความร้อนจากผนังด้านนอกของหม้อไอน้ำออกไปสู่สิ่งแวดล้อม ความร้อนสูญเสียเนื่องจากผนังด้านในและด้านล่างของหม้อไอน้ำที่ดูดซับความร้อนไว้ รวมทั้งความร้อนสูญเสียเนื่องจากการนำความร้อนจากปากช่องป้อนเชื้อเพลิงไปสู่อุปกรณ์ป้อนเชื้อเพลิง แต่ไม่สามารถที่จะคำนวณออกมาเป็นตัวเลขที่แน่นอนได้ ทั้งนี้เนื่องมาจากเหตุการณ์ที่ไม่สามารถติดตั้งเครื่องมือวัดในจุดนั้นได้ และการที่ไม่มีเครื่องมือวัดที่เหมาะสมสำหรับการที่จะนำไปใช้ในการวัดปริมาณใดๆ ที่ต้องการ ดังนั้นการสูญเสียความร้อนในทางดังกล่าวนี้ ให้จัดอยู่ในหัวข้อความร้อนสูญเสียเนื่องจากสาเหตุอื่นๆ

การคำนวณหาค่าความร้อนต่ำของเชื้อเพลิงแข็งน้ำมันสำปะหลัง

ค่าความร้อน คือ ปริมาณความร้อนที่ได้จากการเผาไหม้เชื้อเพลิง ภายใต้การทำให้สารที่ได้จากการเผาไหม้อย่างสมบูรณ์ของเชื้อเพลิง เย็นตัวลงถึงอุณหภูมิเริ่มต้นของอากาศและเชื้อเพลิง มีหน่วยเป็น kJ/kg หรือ MJ/kg_{fuel}

ค่าความร้อนของเชื้อเพลิงแบ่งออกเป็น ค่าความร้อนสูง (HHV) และค่าความร้อนต่ำ (LHV) กรณีวิเคราะห์โดยมีไอน้ำในสารที่ได้จากการเผาไหม้ควบแน่นจะได้ค่าความร้อนสูง และถ้าไอน้ำในสารที่ได้จากการเผาไหม้ระเหย จะได้ค่าความร้อนต่ำจากสมการ

$$\text{LHV} = \text{HHV} - 9m_{\text{H}_2} h_{\text{fg}}$$

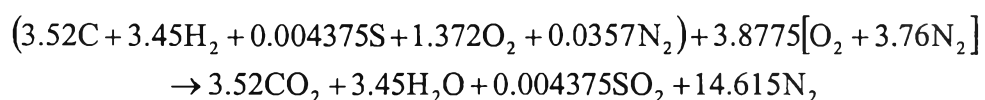
โดยที่ m_{H_2} คือมวลของไฮโดรเจนในเชื้อเพลิง 1 กิโลกรัม และ h_{fg} คือ ความร้อนแฝงของการระเหยหรือการควบแน่นของไอน้ำที่ความดันย่อยในสารที่ได้จากการเผาไหม้

เนื่องจากผลการวิเคราะห์เชื้อเพลิงแข็งน้ำมันสำปะหลังได้ HHV = 16.61 MJ/kg หรือ 3967 cal/g ประกอบด้วย C = 42.2%, H₂ = 6.9%, O₂ = 43.9%, S = 0.14%, N₂ = .1% ดังนั้นเศษส่วนโดยโมลในแต่ละองค์ประกอบของเชื้อเพลิงแข็งน้ำมันสำปะหลัง

$$\frac{42.2}{12} \text{C} + \frac{6.9}{2} \text{H}_2 + \frac{0.14}{32} \text{S} + \frac{43.9}{32} \text{O}_2 + \frac{1}{28} \text{N}_2$$

$$3.52\text{C} + 3.45\text{H}_2 + 0.004375\text{S} + 1.372\text{O}_2 + 0.0357\text{N}_2$$

สมการการเผาไหม้อย่างสมบูรณ์

ความดันย่อยของไอน้ำในสารที่ได้จากการเผาไหม้

$$P_v = \frac{(3.45 \times 101.325)}{(3.52 + 3.45 + 0.004375 + 14.615)}$$

$$= 16.19 \text{ kPa}$$

จากตารางไอน้ำอิ่มตัวที่ 16.19 kPa จะได้ $h_{fg} = 2369.58 \text{ kJ/kg}$

เพราะฉะนั้น

$$\begin{aligned} \text{LHV} &= \text{HHV} - 9m_{\text{H}_2} h_{fg} \\ &= 16.61 \times 10^3 - 9 \times 0.069 \times 2369.58 \\ &= 15.1384 \text{ MJ/kg}_{\text{fuel}} \end{aligned}$$

ประสิทธิภาพของระบบกำเนิดไอน้ำที่ใช้หินแข็งมันสำปะหลังเป็นเชื้อเพลิง

$$\eta_B = \frac{Q_{\text{steam}}}{\text{LHV}} \times 100$$

แทนค่าความร้อนที่ถูกดูดกลืนโดยน้ำในตัวหม้อไอน้ำ (Q_{steam}) เท่ากับ $8367.07 \text{ kJ/kg}_{\text{fuel}}$ และค่าความร้อนต่ำของเชื้อเพลิงแข็งมันสำปะหลัง (LHV) เท่ากับ $15.14 \text{ MJ/kg}_{\text{fuel}}$ ดังนั้นประสิทธิภาพของหม้อไอน้ำแรงดันต่ำโดยใช้หินแข็งมันสำปะหลังเป็นเชื้อเพลิงที่ 120%EA โดยมีอัตราการป้อนเชื้อเพลิงเท่ากับ 10 kg/hr ได้เป็น

$$\begin{aligned} \eta_B &= \frac{8367.07}{15.14 \times 10^3} \times 100 \\ &= 55.27\% \end{aligned}$$

ประสิทธิภาพการใช้พลังงานความร้อนในกระบวนการอบแห้งของอุปกรณ์ลดความชื้นเชื้อเพลิงเห้ง
มันสำปะหลัง

$$\eta_{\text{dryer}} = \frac{Q_{\text{used in drying process}}}{Q_{\text{potential of flue gas in drying}}} \times 100$$

แทนค่าความร้อนที่ใช้ในกระบวนการอบแห้ง ($Q_{\text{used in drying process}}$) เท่ากับ 1052.10 kJ/kg_{fuel}
คำนวณได้จากสมการ

$$Q_{\text{used in drying process}} = (12.789 \text{ kJ/kg}_{\text{fuel}}) \times (1.067 \text{ kJ/kg} \cdot \text{K}) \times (134.2 - 57.1^{\circ}\text{C})$$

และค่าศักยภาพของความร้อนจากแก๊สไอเสียในการอบแห้ง ($Q_{\text{potential of flue gas in drying}}$) เท่ากับ 1387.79
kJ/kg_{fuel} คำนวณได้จากสมการ

$$Q_{\text{potential of flue gas in drying}} = (12.789 \text{ kJ/kg}_{\text{fuel}}) \times (1.067 \text{ kJ/kg} \cdot \text{K}) \times (134.2 - 32.5^{\circ}\text{C})$$

ดังนั้น ประสิทธิภาพการใช้พลังงานความร้อนในกระบวนการอบแห้งของอุปกรณ์ลดความชื้น
เชื้อเพลิงเห้งมันสำปะหลัง ที่ 120%EA คือ

$$\begin{aligned} \eta_{\text{dryer}} &= \frac{1052.10}{1387.79} \times 100 \\ &= 75.81\% \end{aligned}$$

การคำนวณปริมาณความร้อนที่ใช้สำหรับลดความชื้นในเชื้อเพลิงแห้งน้ำมันสำปะหลัง

จากข้อมูลผลการทดลองที่ค่าปริมาณอากาศส่วนเกินเท่ากับ 120%EA สามารถลดค่าความชื้นของเชื้อเพลิงแห้งน้ำมันสำปะหลังลงได้เท่ากับ 18.26% มาตรฐานเปียก (ข้อมูลจากตารางที่ 7.7) คิดเป็นพลังงานความร้อนที่ต้องใช้สำหรับการอบแห้งเชื้อเพลิงแห้งน้ำมันสำปะหลังได้ ดังนี้

$$Q = Q_{\text{สำหรับอุ่นน้ำจาก } 32.5^{\circ}\text{C ถึง } 100^{\circ}\text{C}} + Q_{\text{สำหรับระเหยน้ำที่ } 100^{\circ}\text{C}}$$

หรือ

$$Q = \% \text{wb} \times \left\{ (h_{f@100^{\circ}\text{C}} - h_{f@32.5^{\circ}\text{C}}) + (h_{fg@100^{\circ}\text{C}}) \right\}$$

สำหรับแห้งน้ำมันสำปะหลังที่มีความชื้นลดลง 18.26% มาตรฐานเปียก จำนวน 1 กิโลกรัม

$$\begin{aligned} \text{ความร้อนในการอุ่นน้ำจาก } 32.5^{\circ}\text{C ถึง } 100^{\circ}\text{C} &= 0.1826 \times 4.186 \text{ kJ/kg}\cdot\text{K} \times (100 - 32.5^{\circ}\text{C}) \\ &= 51.6 \text{ kJ/kg}_{\text{fuel}} \end{aligned}$$

$$\text{ความร้อนในการระเหยน้ำ} = 0.1826 \times 2501 \text{ kJ/kg} = 456.7 \text{ kJ/kg}_{\text{fuel}}$$

$$\text{ความร้อนที่ใช้ในการลดความชื้น} = 508.3 \text{ kJ/kg}_{\text{fuel}}$$

ดังนั้น สำหรับการทดลองที่ค่าปริมาณอากาศส่วนเกินเท่ากับ 120%EA ปริมาณความร้อนที่เชื้อเพลิงแห้งน้ำมันสำปะหลังใช้ในการลดความชื้นลง 18.26% wb คือ 508.3 kJ/kg_{fuel}

จากค่าความร้อนที่อุปกรณ์ลดความชื้นเชื้อเพลิงแห้งน้ำมันสำปะหลังใช้ในกระบวนการอบแห้งเท่ากับ 1052.10 kJ/kg_{fuel} และค่าความร้อนที่เชื้อเพลิงแห้งน้ำมันสำปะหลังใช้ในการลดความชื้นลง 18.26% wb เท่ากับ 508.3 kJ/kg_{fuel} สามารถนำมาคำนวณหาค่าความร้อนสูญเสียจากอุปกรณ์ลดความชื้นเชื้อเพลิงแห้งน้ำมันสำปะหลังได้ ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความร้อนสูญเสียจากอุปกรณ์ลดความชื้น} \\ \text{เชื้อเพลิงแห้งน้ำมันสำปะหลัง} &= 1052.10 - 508.3 = 543.8 \text{ kJ/kg}_{\text{fuel}} \end{aligned}$$

ความร้อนสูญเสียจากอุปกรณ์ลดความชื้นเชื้อเพลิงเหง้ำมันสำปะหลัง เกิดขึ้นเนื่องจากการแผ่รังสีความร้อนจากตัวอุปกรณ์ลดความชื้นเชื้อเพลิงเหง้ำมันสำปะหลัง ความร้อนที่ผนังของอุปกรณ์ลดความชื้นเชื้อเพลิงเหง้ำมันสำปะหลังดูดซับความร้อน และความร้อนสูญเสียเนื่องจากการนำความร้อนผ่านผนังปล่องควัน เป็นต้น

ภาคผนวก ข

ผลการตรวจวิเคราะห์ทางเคมีเหง้ามันสำปะหลัง

ที่ วว 0504/ 669

ถึง นายจิรวุฒิ จิตตโสภณ

กรมวิทยาศาสตร์บริการขอส่งรายงานการตรวจ วิเคราะห์ ทดสอบ วัตถุตัวอย่าง ตาม คำร
ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2541 เลขรับ 5592 วันที่ 25 ธันวาคม 2541

ซึ่งกรมวิทยาศาสตร์ฯ ได้รับเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2541

กอง เคมี

โทร. 2461387-95 ต่อ 265

กรมวิทยาศาสตร์บริการ

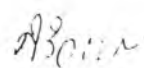
21 มกราคม 2542

รายงานการตรวจ วิเคราะห์ ทดสอบ

ชื่อวัตถุตัวอย่าง เครื่องหมาย หมายเลข
ตรา ๗๗
ตามที่อยู่ส่งเรียก ที่ระบุตัวอย่าง ปฏิบัติการ
เหง้ามันสำปะหลัง - TZ.648

Moisture, %	9.1
Ash, %	5.9
Volatile matter, %	63.1
Fixed carbon, %	21.9
Carbon, %	42.2
Hydrogen, %	6.9
Nitrogen, %	1.0
Sulphur, %	0.14
Oxygen, %	43.9
Calorific Value, cal/g	3967

หมายเหตุ: ใช้สภาพของตัวอย่างตามที่ได้รับเป็นเกณฑ์สำหรับการคำนวณผลการวิเคราะห์นี้

 (นางศิริวรรณ ศิลป์สกุลสุข)
นักวิทยาศาสตร์ 7 ว

ภาคผนวก ก

คุณสมบัติทางอุณหพลวัตของแก๊สต่างๆ ที่ความดันบรรยากาศ

ตารางที่ 1ก แสดงคุณสมบัติทางอุณหพลวัตของแก๊สต่างๆ ที่ความดันบรรยากาศ

T (K)	ρ (kg/m ³)	c_p (kJ/kg K)	T (K)	ρ (kg/m ³)	c_p (kJ/kg K)
Air			Hydrogen		
100	3.5562	1.032	100	0.24255	11.23
150	2.3364	1.012	150	0.16156	12.6
200	1.7458	1.007	200	0.12115	13.54
250	1.3947	1.006	250	0.09693	14.06
300	1.1614	1.007	300	0.08078	14.31
350	0.9950	1.009	350	0.06924	14.43
400	0.8711	1.014	400	0.06059	14.48
450	0.7740	1.021	450	0.05386	14.50
500	0.6964	1.030	500	0.04848	14.52
550	0.6329	1.040	550	0.04407	14.53
600	0.5804	1.051	600	0.04040	14.55
650	0.5356	1.063	700	0.03463	14.61
700	0.4975	1.075	800	0.03030	14.70
750	0.4643	1.087	900	0.02694	14.83
800	0.4354	1.099	1000	0.02424	14.99
850	0.4097	1.110	1100	0.02204	15.17
900	0.3868	1.121	1200	0.02020	15.37
950	0.3666	1.131	1300	0.01865	15.59
1000	0.3482	1.141	1400	0.01732	15.81
1100	0.3166	1.159	1500	0.01616	16.02
1200	0.2902	1.175	1600	0.0152	16.28
1300	0.2679	1.189	1700	0.0143	16.58
1400	0.2488	1.207	1800	0.0135	16.96
1500	0.2322	1.230	1900	0.0128	17.49
1600	0.2177	1.248	2000	0.0121	18.25
1700	0.2049	1.267			
1800	0.1935	1.286			
1900	0.1833	1.307			
2000	0.1741	1.337			

ตารางที่ 2ค แสดงคุณสมบัติทางอุณหพลวัตของแก๊สต่างๆ ที่ความดันบรรยากาศ

T (K)	ρ (kg/m ³)	c_p (kJ/kg K)	T (K)	ρ (kg/m ³)	c_p (kJ/kg K)
Carbon Dioxide			Carbon Monoxide		
280	1.9022	0.830	200	1.6888	1.045
300	1.7730	0.851	220	1.5341	1.044
320	1.6609	0.872	240	1.4055	1.043
340	1.5618	0.891	260	1.2967	1.043
360	1.4743	0.908	280	1.2038	1.042
380	1.3961	0.926	300	1.1233	1.043
400	1.3257	0.942	320	1.0529	1.043
450	1.1782	0.981	340	0.9909	1.044
500	1.0594	1.02	360	0.9357	1.045
550	0.9625	1.05	380	0.8864	1.047
600	0.8826	1.08	400	0.8421	1.049
650	0.8143	1.10	450	0.7483	1.055
700	0.7564	1.13	500	0.67352	1.065
750	0.7057	1.15	550	0.61226	1.076
800	0.6614	1.17	600	0.56126	1.088
			650	0.51806	1.101
			700	0.48102	1.114
			750	0.44899	1.127
			800	0.42095	1.140

ตารางที่ 3ค แสดงคุณสมบัติทางอุณหพลวัตของแก๊สต่างๆ ที่ความดันบรรยากาศ

T (K)	ρ (kg/m ³)	c_p (kJ/kg K)	T (K)	ρ (kg/m ³)	c_p (kJ/kg K)
Nitrogen			Oxygen		
100	3.4388	1.070	100	3.945	0.962
150	2.2594	1.050	150	2.585	0.921
200	1.6883	1.043	200	1.930	0.915
250	1.3488	1.042	250	1.542	0.915
300	1.1233	1.041	300	1.284	0.920
350	0.9625	1.042	350	1.100	0.929
400	0.8425	1.045	400	0.962	0.942
450	0.7485	1.050	450	0.8554	0.956
500	0.6739	1.056	500	0.7698	0.972
550	0.6124	1.065	550	0.6998	0.988
600	0.5615	1.075	600	0.6414	1.003
700	0.4812	1.098	700	0.5498	1.031
800	0.4211	1.220	800	0.4810	1.054
900	0.3743	1.146	900	0.4275	1.074
1000	0.3368	1.167	1000	0.3848	1.090
1100	0.3062	1.187	1100	0.3498	1.103
1200	0.2807	1.204	1200	0.3206	1.115
1300	0.2591	1.219	1300	0.2960	1.125

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายจตุพล ปัทมวิชัยพร เกิดเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2518 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีในปีการศึกษา 2541 และได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2545